

Pokud jste atraktivní, dostanete menší pokutu!

Toto tvrzení by se mohlo lehce stát realitou, pokud skutečně platí hypotéza psycholožky PhDr. Lenky Šrámkové. Ta ve své práci tvrdí, že lidem, které vnímáme jako atraktivní, také přisuzujeme vyšší míru důvěryhodnosti. Výzkumu z roku 2011 se zúčastnilo 100 respondentů z Vyšší policejní školy ministerstva vnitra v Brně. Jednalo se o muže ve věku od 20 do 35 let (průměrný věk byl 25,5 let). Volba respondentů z policejní školy nebyla náhodná, jelikož autorka předpokládá, že právě policisté se častěji dostávají do situací, kdy mohou jejich vědomé nebo nevědomé soudy o lidech výrazně ovlivnit jejich reakci.

Policejním adeptům byly spolu s dotazníkem předloženy obálky s fotografiemi 12 žen a 12 mužů. Jejich úkolem nejprve bylo jednotlivé fotografie seřadit podle subjektivní atraktivity a poté znovu, podle toho, do jaké míry obličeje na fotografiích vnímají jako spolehlivé a věrohodné. Lidé na fotografiích byli vybráni už v první fázi výzkumu. Padesát lidí bylo požádáno o vytvoření několika vzhledových kategorií lidí ve věku 20 až 35 let. Následně na základě jejich odpovědí bylo definováno dvanáct kategorií a vyfoceno třicet odpovídajících lidí. Další skupina padesáti lidí tyto fotky roztřídila do těchto kategorií a z nejčastějších kombinací byla vždy vybrána dvojice fotografií muže a ženy.

Po roztřídění byla pořadí jednotlivých fotek podle atraktivity i důvěryhodnosti zprůměrována a autorka zkoumala, zda a jak silně spolu pořadí na žebříčku atraktivity a důvěryhodnosti souvisí. Skutečně se ukázalo, že čím hezčí obličeje, tím je také zdánlivě důvěryhodnější. Rozdíl v pořadí na stupnici atraktivity a důvěryhodnosti činil u fotografií mužů maximálně 5 pozic, u jedné jediné fotografie tomu bylo 9 pozic. Mezi ženskými obličeji to byly maximálně 4 a u jedné fotografie 8 pozic. Oba extrémní případy spadaly podle autorky do kategorie, kterou v přípravě výzkumu nazvala pracovní „frajer“, což už naznačuje možné vysvětlení, proč tyto dva jinak vysoce atraktivně hodnocené případy, dosáhly nízké důvěryhodnosti.

Korelace mezi subjektivně vnímanou atraktivitou a důvěryhodností u souboru mužů byla s počítána jako $r=0,538$ a pro soubor žen $r=0,668$, což je obecně považováno za středně silný vztah. Pokud bychom v obou souborech vynechaly neobvyklé výsledky „frajerů“, korelace by se zvýšila na $r=0,748$ u mužů a $r=0,864$ u žen, což je vztah, který je považovaný za silný. Ve všech případech bylo uvažováno na hladině statistické významnosti $\alpha = 0,01$, což v sociální vědě indikuje poměrně velkou přesvědčivost výsledků.

Pro budoucí výzkum si autorka vybrala nejvíce a nejméně atraktivně hodnocené fotografie mužů a ženy. Plánuje provést experiment, kdy polovině dotazovaným, nyní skutečně z řad dopravní policie, hodlá předložit fotografie hodnocené jako atraktivní a druhé polovině fotografie hodnocené jako neatraktivní, spolu s popisem smyšleného přestupku a dotazem, jaký trest by osobám navrhli. V tomto případě se skutečně může potvrdit, že pokud jste atraktivní, dostanete menší pokutu.

Fajn, že jste se tím prokousal a prezentoval i statistiku, jak bylo zadáno... zdá se mi však, že se věnujete všemu a vlastně není jasné, co je to hlavní sdělení... zkuste prosím v tomto duchu poupravit... a příp. ještě čtenáři přiblížit tu korelaci...

Literatura:

Šrámková, L. (2011). Atraktivita a důvěryhodnost. E-psychologie [online], 5 (2-3), 9-23 [1.5.2013].
Dostupný z WWW: <<http://e-psycholog.eu/pdf/sramkova.pdf>>. ISSN 1802-8853